

Angyallány

A szívem ég, ó, hogyha itt lennél,
Veled álmodnék, olyan boldogan repülnék.
Egy érintés, a szíved hozzámért,
Ez a pillanat, ahogy megmaradt, ajándék.

Ahogy nézem a fákat,
Ahogy fúj az esti szél,
Veled álmodom azt a percet,
De csak nézlek, s ez a fénykép nem beszél.

Angyallány, veled álmodnék,
Angyallány, veled minden szép.
Most jöjj, gyere, érezd, ahogy lángra gyúl a szív,
Angyallány, az élet minket hív.

Egy féltett szó, s kimondva oly nehéz,
Féltem a tegnapot, a percet, mi téged idéz.
Az esti szél arcomhoz hozzáér,
Ugyanúgy simogat, mint azaz utolsó érintés.

Ahogy nézem a fákat,
Ahogy fúj az esti szél,
Veled álmodom azt a percet,
De csak nézlek, s ez a fénykép nem beszél.

Angyallány, veled álmodnék,
Angyallány, veled minden szép.
Most jöjj, gyere, érezd, ahogy lángra gyúl a szív,
Angyallány, az élet minket hív.

Angyallány, veled álmodnék,
Angyallány, veled minden szép.
Most jöjj, gyere, érezd, ahogy lángra gyúl a szív,
Angyallány, az élet minket hív.

Most jöjj, gyere, érezd, ahogy lángra gyúl a szív,
Angyallány, az élet minket hív.